

Advies

**Vlaamse Sportraad
17 mei 2019**

Advies over de wijziging van het besluit bij het Antidopingdecreet

---

De SARC-Vlaamse Sportraad werd op 3 mei 2019 door minister Philippe Muyters om advies gevraagd bij het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering van 13 februari 2015 houdende uitvoering van het Antidopingdecreet van 25 mei 2012, wat de erkenning van dopingcontroleurs en het toezicht op de kwartaalaangifte van verblijfsgegevens betreft. De Vlaamse Sportraad besprak dit ontwerp van besluit op de plenaire vergadering van 16 mei 2019 en brengt onderstaand advies uit.

Situering

Op 27 maart 2019 keurde het Vlaams Parlement het decreet houdende wijziging van het Antidopingdecreet van 25 mei 2012, wat het verkrijgen van een toestemming wegens therapeutische noodzaak en het invoeren van het begrip dopingcontroleur betreft goed. Dit wijzigingsdecreet werd op 5 april 2019 door de Vlaamse Regering bekrachtigd en afgekondigd¹. Naar aanleiding van deze decreetswijziging worden nu enkele bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 februari 2015 houdende uitvoering van het Antidopingdecreet gewijzigd.

Net als in het decreet, wordt ook in het besluit de term ‘controlearts’ vervangen door de term ‘dopingcontroleur’. Daarnaast worden de erkenningsvoorwaarden aangepast en bijkomend wordt de mogelijkheid voorzien dat de Vlaamse Regering andere personen die geen arts zijn als dopingcontroleur kan benoemen voor opdrachten waarvoor het niet specifiek vereist is dat een arts die uitvoert.

Het ontwerp van besluit wijzigt ook de regelgeving omtrent de niet-nakoming van verblijfsgegevensverplichtingen door de verschillende categorieën van elitesporters. Deze wijziging regelt dat ook aangewezen personeelsleden van NADO Vlaanderen toegang krijgen tot de verblijfsgegevens om toezicht te houden op het tijdig en volledig indienen van de kwartaalaangifte van verblijfsgegevens door elitesporters. Voor deze wijziging waren enkel erkende controleartsen hiertoe bevoegd.

Advies

De Vlaamse Sportraad adviseert positief bij het voorliggende ontwerp van besluit.

---

¹ 05-04-2019: Decreet houdende wijziging van het Antidopingdecreet van 25 mei 2012, wat het verkrijgen van een toestemming wegens therapeutische noodzaak en het invoeren van het begrip dopingcontroleur betreft: <https://codex.vlaanderen.be/Zoeken/Document.aspx?NUMAC=2019011879&param=inhoud>

Namens de Vlaamse Sportraad,

Christophe Cools, voorzitter
Sophie Cools, ondervoorzitter
Maarten Koolen, secretaris

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 66.254/1
van 20 juni 2019

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 februari 2015 houdende uitvoering van het Antidopingdecreet van 25 mei 2012, wat de erkenning van dopingcontroleurs en het toezicht op de kwartaalaangifte van verblijfsgegevens betreft’

Op 21 mei 2019 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 februari 2015 houdende uitvoering van het Antidopingdecreet van 25 mei 2012, wat de erkenning van dopingcontroleurs en het toezicht op de kwartaalaangifte van verblijfsgegevens betreft’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 13 juni 2019. De kamer was samengesteld uit Wilfried VAN VAERENBERGH, staatsraad, voorzitter, Chantal BAMPS en Wouter PAS, staatsraden, Michel TISON en Johan PUT, assessoren, en Helena KETS, toegevoegd griffier.

Het verslag is uitgebracht door Tim CORTHAUT, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 20 juni 2019.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

VOORAFGAANDE OPMERKING

2. Rekening houdend met het ogenblik waarop dit advies gegeven wordt, vestigt de Raad van State de aandacht van de Vlaamse Regering op het feit dat de verkiezingen van 26 mei 2019 tot gevolg hebben dat deze laatste sedert die datum en totdat een nieuwe regering is verkozen, niet over de volheid van haar bevoegdheid beschikt. Dit advies wordt evenwel gegeven zonder dat wordt nagegaan of dit ontwerp in die beperkte bevoegdheid kan worden ingepast, aangezien de afdeling Wetgeving geen kennis heeft van het geheel van de feitelijke gegevens die de Vlaamse Regering in aanmerking kan nemen als ze te oordelen heeft of het vaststellen of het wijzigen van verordeningen noodzakelijk is.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

3. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 februari 2015 ‘houdende uitvoering van het Antidopingdecreet van 25 mei 2012’.

De wijzigingen hebben betrekking op twee aspecten. Enerzijds wordt, in overeenstemming met een recente wijziging van het Antidopingdecreet bij het decreet van 5 april 2019, de term “controlearts” in beginsel vervangen door de term “dopingcontroleur”. Daarbij worden de voorwaarden voor erkenning als dopingcontroleur aangepast. Anderzijds hoeft het toezicht op de kwartaalaangifte van verblijfsgegevens niet langer exclusief door dopingcontroleurs te gebeuren, maar kan die administratieve inbreuk voortaan ook worden vastgesteld door personeelsleden van NADO Vlaanderen. Die wijziging geeft eveneens aanleiding tot een aantal wijzigingen doorheen het besluit van 13 februari 2015.

4. De rechtsgrond voor het ontwerp kan worden gevonden in de artikelen 10, § 6, tweede lid, 15, § 2, tweede lid, en § 4, 19, § 6, 21, 28, § 1, vijfde lid, en 29, § 1, vijfde lid, van het Antidopingdecreet van 25 mei 2012, waar nodig aangevuld met de algemene uitvoeringsbevoegdheid van de Vlaamse Regering op grond van artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’.

VORMVEREISTEN

5. Het advies van de Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media dateert van 17 mei 2019. Het vijfde lid van de aanhef moet worden aangevuld.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 7

6. Het ontworpen artikel 15 van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 februari 2015 bepaalt over welke diploma's een aanvrager moet beschikken om in aanmerking te komen voor erkenning als dopingcontroleur.

De gemachtigde verantwoordt de lijst van mogelijke diploma's als volgt:

“De gekozen competentieprofielen zijn gebaseerd op de kwalificatie van controledeskundigen, zoals bepaald in het Besluit van de Vlaamse Regering van 20 juni 2008 houdende uitvoering van het decreet van 13 juli 2007 inzake medisch [en ethisch (verv. BVR 19 december 2008)] verantwoorde sportbeoefening, opgeheven met ingang van 13 november 2012.

De beperking tot die profielen, en daarmee ook de impliciete uitsluiting van andere gereguleerde beroepen zoals apothekers en veeartsen, is een beleidsoptie. De behoefte bestaat om tot een bredere pool van dopingcontroleurs te komen, maar er wordt tegelijk gestreefd om binnen de opleidingsvereisten te garanderen dat de dopingcontroleurs binnen hun opleiding en ervaring vertrouwd zijn met het menselijk lichaam en het functioneren ervan. De controleopdracht houdt immers het fysieke toezicht op de monsterneming in, wat in de praktijk vooral toezicht is op het afleveren van een urinemonster. Vertrouwdheid met de werking van het menselijk lichaam in het contact met de sporter is daarbij vereist. Als een sporter bijvoorbeeld een lichte blessure heeft opgelopen of meteen na de oproeping voor monsterneming geen staal kan afleveren, is een persoon met dergelijke (para-)medische achtergrond beter opgeleid om de fysiologische aspecten te beoordelen.”

Het gemaakte onderscheid kan als pertinent worden beschouwd in het licht van het doel. Wel zal de Vlaamse Regering er over moeten waken dat alle (para-)medische opleidingen die een voldoende fysiologische kennis van het menselijke lichaam impliceren in aanmerking komen.

7. Het ontworpen artikel 15, § 1, derde lid, van het besluit 13 februari 2015 verleent de titel van dopingcontroleur-controlearts aan de dopingcontroleur die houder is van een diploma van arts of master in de geneeskunde (of een gelijkwaardig diploma).

Artikel 19 van het Antidopingdecreet voorziet evenwel, na de wijziging bij het decreet van 5 april 2019, niet meer in bevoegdheden voor de controleartsen, maar enkel voor dopingcontroleurs.

Aan de gemachtigde werd daarom gevraagd om te verduidelijken welke handelingen zouden zijn voorbehouden aan de dopingcontroleur-controlearts.

De gemachtigde antwoordt daarop als volgt:

“Een dopingcontroleur die arts is, zal op basis van zijn erkenning en in samenlezing met de federale wetgeving, bepaalde monsternemingen kunnen verrichten die andere dopingcontroleurs die geen arts zijn, niet (autonoom) mogen uitvoeren. Het is geen beperking die noodzakelijk voortvloeit uit de titel controlearts, wel uit de onderliggende

beroepskwalificatie. Wat precies de wijzen van monsterneming en bevoegdheden zijn die aan een dopingcontroleur kunnen toevertrouwd worden onder de erke[n]ning, is afhankelijk van de Federale wetgeving.

Huidige door het Antidopingdecreet - en bij uitbreiding het WADA - bepaalde wijzen van monsterneming op het lichaam zijn tot op heden beperkt tot het nemen van urinemonsters en het nemen van bloedmonsters door venepunctie. Die laatste wijze van monsterneming kan enkel uitgevoerd worden door personen die in overeenstemming met het Koninklijk besluit van 18 juni 1990 houdende vaststelling van de lijst van de technische verpleegkundige verstrekkingen en de lijst van de handelingen die door een arts aan beoefenaars van de verpleegkunde kunnen worden toevertrouwd, alsmede de wijze van uitvoering van die verstrekkingen en handelingen en de kwalificatievereisten waaraan de beoefenaars van de verpleegkunde moeten voldoen.

In de erkenning zal dus die wijze van monsterneming wel of niet begrepen worden. Daarbij zal in de praktijk het nemen van bloedmonsters door een arts, of onder verantwoordelijkheid van een arts moeten plaatsvinden door een verpleegkundige. Gezien het specifieke karakter van de monsterneming zal steeds de tussenkomst van een dopingcontroleur-controlearts vereist zijn. Uiteraard zal de erkenning beperkt worden door de federale wetgeving, zelfs als de erkenning dat niet uitdrukkelijk vermeldt. Een opdracht tot monsterneming kan niet aan een persoon worden toevertrouwd als daarmee die persoon handelingen stelt waarvoor hij op grond van federale wetgeving niet voor gekwalificeerd is.

Er is enkel in algemene termen verwezen naar de federale wetgeving, om geen voorafname te doen aan eventuele wijzigingen die op federaal niveau zouden doorgevoerd worden.”

Dit alles houdt in dat het onderscheid tussen dopingcontroleur en dopingcontroleur-controlearts minder verhelderend is dan het lijkt. Wie immers het in het ontworpen artikel 15, § 1, eerste lid, 2°, van het besluit van 13 februari 2015 bedoelde diploma van master in de verpleegkunde heeft, zal immers dezelfde bevoegdheid tot monsterafneming hebben¹ als wie het in het ontworpen artikel 15, § 1, eerste lid, 1°, van het besluit van 13 februari 2015 bedoelde diploma heeft van arts of master in de geneeskunde.² Doorslaggevend is bijgevolg niet de toekenning van de titel van dopingcontroleur-controlearts, maar wel de vermelding bij de erkenning van de wijzen van monsterafneming bedoeld in het ontworpen artikel 14/1, § 2, tweede lid, tweede zin, van het besluit van 13 februari 2015.

Dit neemt niet weg dat het toch nuttig kan zijn om, zoals in het ontwerp het geval is, een onderscheid te maken tussen “dopingcontroleur” en “dopingcontroleur-controlearts”. De nota aan de Vlaamse Regering wijst er immers op dat enkel die laatste categorie in aanmerking komt voor wederzijdse erkenning tussen de gemeenschappen, gelet op het feit dat het

---

¹ Bloedafname staat op de lijst van bijlage I bij het koninklijk besluit van 18 juni 1990 ‘houdende vaststelling van de lijst van de technische verpleegkundige verstrekkingen en de lijst van de handelingen die door een arts of een tandarts aan beoefenaars van de verpleegkunde kunnen worden toevertrouwd, alsmede de wijze van uitvoering van die verstrekkingen en handelingen en de kwalificatievereisten waaraan de beoefenaars van de verpleegkunde moeten voldoen’.

² Bovendien geeft het diploma van arts op zich nog geen recht op het stellen van medische handelingen. Daarvoor is ook nog een visum vereist, zie artikel 25 van de gecoördineerde wet van 10 mei 2015 ‘betreffende de uitoefening van de gezondheidszorgberoepen’.

samenwerkingsakkoord van 9 december 2011³ enkel spreekt van “controleartsen”. De gemachtigde verklaart daarover het volgende:

“Het Samenwerkingsakkoord tussen de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van 9 december 2011 betreffende dopingpreventie en -Bestrijding in de sport, verwijst terminologisch nog naar controleartsen en niet naar de generieke term dopingcontroleur. Artikel 3, §9, van dat Samenwerkingsakkoord bepaalt dat controleartsen die erkend zijn door een andere Gemeenschap, ook erkend worden geacht door de andere Gemeenschappen. Uit de bewoordingen van het Samenwerkingsakkoord is duidelijk dat die bepaling enkel van toepassing kan zijn op dopingcontroleurs die ook gekwalificeerd zijn als arts. Om de toepassing van die bepaling te garanderen en geen afbreuk te doen aan het Samenwerkingsakkoord en de bevoegdheid van de andere akkoordsluitende partijen, wordt aan een dopingcontroleur die beschikt over de kwalificatie ‘arts’ een bijkomende titel controlearts gegeven. In die zin wordt een dopingcontroleur die tevens arts is, beschouwd als een controlearts voor de toepassing van artikel 3, §9, van voornoemd Samenwerkingsakkoord. De terminologische toevoeging wordt niet in strijd geacht met het Antidopingdecreet, dat bepaalde vrijheidsgraden biedt aan de Vlaamse regering om de bevoegdheden van dopingcontroleurs te bepalen.”

De vraag rijst wel of de bepaling waar de gemachtigde naar verwijst⁴, gelet op het feit dat dopingcontroleurs in de Vlaamse Gemeenschap voortaan ook niet-artsen kunnen zijn, nog verenigbaar is met de economische en monetaire unie⁵ en het grondwettelijke gelijkheidsbeginsel, nu er geen reden is om de wederzijdse erkenning niet uit te breiden tot andere dopingcontroleurs, of toch minstens tot die dopingcontroleurs die, gelet op hun diploma, alle staalafnames mogen verrichten, hoewel ze geen arts zijn (zoals bijvoorbeeld de verpleegkundigen). Dit probleem kan echter niet eenzijdig worden opgelost door de stellers van het ontwerp. Het verdient dan ook aanbeveling om de nodige stappen te zetten om het samenwerkingsakkoord van 9 december 2011 op dit punt te actualiseren.

---

³ Samenwerkingsakkoord van 9 december 2011 tussen de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie ‘betreffende dopingpreventie en –bestrijding in de sport’ (*B.S.* 26 juni 2012, 35497, althans wat de Franse versie betreft – de Nederlandstalige versie is blijkbaar nooit bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad*, maar de tekst is wel beschikbaar via *Parl.St.* VI.Parl. 2011-12, nr. 1421/1, 43), zoals gewijzigd door het samenwerkingsakkoord tussen de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie ‘tot wijziging van het samenwerkingsakkoord van 9 december 2011 tussen de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie betreffende dopingpreventie en -bestrijding in de sport’, gedaan te Brussel op 17 december 2014, *B.S.* 23 maart 2016, 20137.

⁴ Artikel 3, § 9, van het samenwerkingsakkoord van 9 december 2011, zoals ingevoegd bij artikel 2 van het samenwerkingsakkoord van 17 december 2014, luidt als volgt: “Voor de uitvoering van dit akkoord worden de controleartsen en chaperons die erkend zijn door één akkoordsluitende partij, geacht erkend te zijn door de andere akkoordsluitende partijen.”

⁵ Zie artikel 6, § 1, VI, derde lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’, dat “[h]oewel het (...) kadert in de toewijzing van bevoegdheden aan de Gewesten wat de economie betreft, geldt (...) als de uitdrukkelijke uiting van de wil van de bijzondere wetgever om een eenvormige basisregeling van de organisatie van de economie in een geïntegreerde markt te handhaven” (GwH 14 november 1991, nr. 32/91, 5.B.1.7).

Zodra dit gebeurd is, bestaat er geen noodzaak meer om de titel dopingcontroleur-controlearts te behouden.⁶

Artikelen 11 en 13

8. De gemachtigde heeft bevestigd dat de term “controlearts” in het ontworpen artikel 77, § 1, tweede lid, respectievelijk artikel 79, § 1, tweede lid, van het besluit van 13 februari 2015 een vergissing is, en dat de term moet worden vervangen door “dopingcontroleur”. Men passe het ontwerp in die zin aan.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Helena KETS

Wilfried VAN VAERENBERGH

---

⁶ En kan ook de vermelding van “dopingcontroleur-controlearts” in het ontworpen artikel 8, § 7, van het besluit van 13 februari 2015 (artikel 2 van het ontwerp) worden vervangen door “dopingcontroleur”.